

Aphorismi Juridici

De

INDUCIIS

Sive

RESCRIPTIS MORATORIIIS,

Quos

Quæsitâ Sapientiâ Divinâ,

ex

Magnificæ Jctorum Facultatis

Auctoritate,

Sub Præsidio

VIRI

*Præ nobilissimi, Amplissimi, Consultissimi**atq; Excellentissimi,*

DN. BARTHOLOMÆI LEONHARDI SCHWENDENDÖRFFERI,

Jcti & Antecessoris in illustri Philuræa celebratissimi, Canonici Martisburgensis gravissimi, Curie supremæ ac Facultatis Juridicæ Assessoris spectatissimi.

Domini Patroni ac Præceptoris sui

maximè devenerandi,

Placidæ disquisitioni publicæ

exhibebit

HENRICUS Wolff / PIRNENSIS,

ad Diem 28. Aprilis

H. L. Q. C.

Lipsiæ Literis Baucianis clō Ioc LXIX.

Serenissimi ac Potentissimi
ELECTORIS SAXONICI
Consiliariis Eminentissimis,
VIRIS

Præ illustribus ac Generosissimis,

DN. HAUBOLDO

ET

DN. HENRICO GEBHARDO

à *Miltitz/*

Illi,

Toparchæ in Scharffenberg & Kerpitz;

Consiliario intimæ admissiōis, Camerario, supremo-
rum Redituum Directori & Circuli Misnensis
Præfecto summo;

Huic,

Toparchæ in Burekersdorff / Schönbach &
Ruswolda. Consiliario gravissimo, Hæredis Electoralis

Aulæ Præposito ac Camerario supremo.

Dominis Mecænatibus & Patronis suis

Optumis Maxumis,

Primitias hæcæ Juridicas

sequetotum;

Debitâ, quâ par est, humilitate atq; observantiâ,
obfert ac de vovet

Tantium Virorum

Subiectissimus Servitor

Henricus Wolff/Pirnensis.

Viri
Præ illustres ac Generosissimi,

12
Quid & quantum *præ illustribus Vestris Generosita-
tibus* debeam pro eximio illo atq; exsuperanti
beneficio, quod in illustri Scholâ Misnensi ex-
iguissimæ personæ meæ per annos amplius quatuor
gratosè est concessum: Ejus equidem ego probiter
memini. Ac certè cum festinatum aliquod grata
mentis à me exigì visum subinde fuerit testimonium;
id autem ob fortis meæ tenuitatem aptiori in præsens
obsequii genere significari nequiverit, *includis Nomini-
bus Vestris* qualescunq; meas Juridici studii primitias,
eâ, quâ par est animi reverentiâ, consecratas esse vo-
lui. enixissimè rogans, ut *præ illustres Vestra Generosi-
tates* eâ, quâ solent, manu ac mente gratiosâ, non red-
hostimenti loco, sed in publicam humilitatis meæ
atq; observantiæ tessera n, easdem accipere atq; a-
deo saltem offerentis promptitudinem pluris levita-
te rei æstimare ne dedignentur. Meum intereâ erit,
benignissimum rerum Auctorem *Deum* venerari,
uti *Vos, Virorum maximos*, Reipublicæ Saxonicae ac
meo privatim bono, quàm diutissimè salvos atq; in-
columes conservet, æternaq; laude ac felicitate cele-
bratissimarum Virtutum gloriam indies magis ma-
gisq; adaugeat. Valetè. Scrib. Lipsiæ Mensè Ma-
jo, A. O. R. 1706. LXIX.

DN. HENRICO WOLFFIO,

Auditori olim meo.

UT intelligas, otium ad scribendum defuisse potius, quam voluntatem Tibi gratificandi, mitto, ut opinor, post festum epistolam ad Disputationem Tuam promissam. Habe igitur illam ut monumentum amoris in Te mei, cujus etsi non adeò obscura indicia vidisti, ut ille Te latere possit, tamen ut & alios docere queas, Te mihi inter charissimos Auditores fuisse, hoc quaecumq; est paravi. O si interesse licuisset ipsi conflictui. Non minori cum voluptate sermones Te cum eruditissimis Commilitonibus de rebus præstantissimis conferentem auditurus fuisset, quam volupe fuit, Inducias Tuas moratorias nuper Lipsiæ perlustrare, doctum equidem atq; valdè elegans ingenii spécimen. Scilicet postquam studia Tua summâ diligentia, curâ & contentione persecutus es, non alius illorum exitus poterat reperiri, quam, quod sæpiùs prædixi, ut profectus Tuos cum laude jactares, Tuamq; personam in publicò cum omnium applausu sisteres. Quid verò ex hoc tempore Tibi pollicear? Favorem Mecænatum, præmia dehinc & honores. Non enim tam iniqua est Dea nostra, ut gratis se coli patiatur. Non minus cultoribus suis tribuit, quam illi tribuitur. Non modò leges, sed legum quoq; studium neminem in paupertate, neminem in gloriam vivere sinunt. Vale & rem benè gere.

Dresdæ d. 4. Maji 1669.

D. Romanus Zeller.

12

Feliciter!

Aphorismus I.

Inducia, quas Varro *apud Gell, lib. 1. c. 25.* festive belli ferias vocat, proprie de dilatis praeliis dicuntur, & sunt, desiniente Jcto Paulo, *in l. post luminium. 19. §. inducia. 1. ff. de Captiv. & postlim. revers.* cum in breve & presens tempus convenit, ne invicem hostes sese lacestant. Verum, per translationem quandam, ad homines extra praelium constitutos, eosq; ex infortunio depauperatos, bene referuntur *in l. cum solito more. fin. C. qui bon. ced. poss.*

II.

Desiniuntur enim, quod sint beneficium debitoribus, casu aliquo adverso ad incitas redactis, pietatis intuitu humanitatisq; a summo vel territorii principe, autoritate ordinarii magistratus interveniente, concessum ad id, ut certi aliquam temporis dilationem contra immites molestosq; creditores habeant, & interim, unde postmodum solvere possint, conficiant. *Joh. Limm. in Comment. de Jur. publ. Imp. Rom. tom. 1. lib. 4. c. 8. n. 333. Guilh. Anton. Freundeberg. in Analect. de Rescript. Morat. tit. 4. concl. 5. numer. 5.*

III.

Recte moribus nostris non ex summiduntaxat principis seu Imperatoris sive alius superiorem non recognoscentis indulgentia ista proveniunt inducia, utpote Regalibus majoribus seu Reservatis, *sonderbaren Kayser- und Koniglichen Reservaten/Hoh- und Herr*

A ij

Herr

Herrlichkeiten *re. suo jure merito assignata; arguente l. quoties rescriptum. 2. § l. universa. 4. C. de precib. Imp. offer. l. cum solitomore à nostra Majestate petitur & c. 8. C. qui bon. ced. poss. Ordinat. polit. Augst. de anno 1548. sub rubr.* Von verdorbenen Kauffleuten/ *s. fin. ibi.* Und nach dem sie bey dem Römischen Käyser und Königen Moratoria und Quinquennellen ausbringen *re. ii.* Wir oder unsere Nachkommen/ Röm. Käyser oder Könige *re. Cod. Fabr. lib. 1. tit. 9. de f. 17. n. 1. & 2. Christoph. Besold. in thes. pract. lit. Q. n. 2. verb. Quinquennell.* Verum etiam Electores, Principes, cateriq; Imperii Ordines & status in suis territoriis, jure superioritatis, aus Krafft hoher Landesfürstl. Obrigkeit *re. inter alia, ejusmodi indacias, infelicibus debitoribus concedunt. Arg. text. general. im Reichs-Abschiede de anno 1577. tit. von verdorbenen Kauffleuten/ ibi: sich in andere Herrschafften begeben/und von denselben uffgenommen und verzehlet werden. Theodor. Reinkingk in tract. de Reg. Sec. & Eccles. lib. 1. Class. 3. c. 6. n. 38. Besold. in thes. pract. lit. L. n. 11. verb. Lands-Hoheit und Herrligkeit re. quandoquidem certissimum sit, principes in suis territoriis fere omnia ea expedire posse, quæ Imperator in universo exercet Imperio. Theod. Reinkingk d. l. 1. class. 5. c. 6. n. 1. & 5. in fin. ac præterea longa consuetudine & præscriptione illud sibi juris acquisivisse Matth. Steph. lib. 2. de Jurisd. p. 1. c. 7. n. 389.*

IV.

Attamen illud tenendum est, cum Superioritas Imperatoris absoluta maximè sit, atq; in supremo & universali totius Imperii dominatu fundata, *Theodor. Reinkingk de R. S. & E. lib. 1. class. 5. c. 7. n. 44. arg. text. in c. quamvis. ibi: penes nos tamen nihilominus mansit major. & c. de præbend. in 6. quod ipsius quoq; induciarum concessio exactiones omnium omninò creditorum, in cujuscunq; principis districtu illi domicilium foveant, efficacissimè remoretur.* Contra ea induciæ à principibus Imperii concessæ non nisi contra sibi subjectos creditores validæ existimantur. *Joh. Jacob. Speidel. Notab. Jurid. Histor. Polit. lit. L. n. 5. verb. Lands- und Fürstl. Obrigkeit n. 16. & lit. Q. n. 1. verb. Quinquennell.* Quippe quæ solâ Jurisdictione ordinariâ & superioritate territoriali veniunt: Et aliàs extra territorium jus dicenti, cum instar alterius privati habeatur, impunè non paratur. *l. extra territorium. ult.*

um. ult. ff. de Jurisdic. l. praes provinciae. 3. ff. de offic. praesid. nec par
in parem habet imperium l. nam magistratus. 4. ff. de recept. l. ille à
quo. 13. §. 4. ff. ad SCr. Trebell.

V.

Enimverò induciæ istæ non nisi iis concedendæ sunt, qui absq;
suâ culpâ, per notabile aliquod damnum, ratione belli, incendiî,
ruinæ, naufragii, aliusve cujuscunq; adversi casus fortuiti, aus un-
versehenen zugestandenem Unfall/ qui nemini imputatur. l. obliga-
tiones. 1. §. Et ille quidem. 4. ff. de Oblig. Et Act. nec ullo consilio pro-
videri potest vel averti. l. non utiq; 2. §. si eo tempore. 7. ff. de admin.
rer. ad civit. pert. l. quæ fortuitis. 6. C. de pign. act. eò calamitatis re-
ducti atq; ad eò expeculati deprehenduntur, ut ad tempus ordi-
narium Creditoribus neutiqum valeant satisfacere, sed necesse
omniò habeant, ad devitandas illorum exactiones acerbissimas,
illiusmodi beneficium ac auxilium Superioris more solito efflaga-
tare. l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss.

VI.

Quod certè non mercatoribus tantum miserabilibus, de qui-
bus communiter alleg. Recept. Imp. de anno 1548. Et 1577. dd. 11. sed &
quibusvis aliis debitoribus privatis, imò etiam Judæis, universita-
tibus, Collegiis, atq; integris civitatibus accidit, si maximè in eam
egestatem ex temporum injuria casive fatali delapsi fuerint; Weñ
sie nemlich durch langwierigen Krieg/ mit Aufplünderung/ Brand-
schagung/ Militarischen schweren Exactionen/ so wohl durch Feuers-
Brunst und andere Wege in euserstes Verderben und Ruin gesezet
worden/ und daherò ihre Creditores also gleich mit baarem Gelde/
wie sie sonst gerne wolten/ nicht bezahlen können ic. per d. l. quoties.
2. ibi: aditus supplicanti pandatur. l. universa. 4. C. de precib. Imp. of-
fer. l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss. Quemadmodum enim isti
textus indefinitè ac generaliter de omnibus debitoribus egenis
loquuntur, eaq; propter non immerito generaliter atq; indistin-
ctè intelligendi. l. hic titulus. 1. §. generaliter. 1. ff. de legat. prest. l. si
servitus. 23. ff. d. S. P. U. Ita generali quoq; & summa commiserati-
onis æquitatisq; naturalis ratione non minus aliis, quàm merca-
toribus infelicibus, gratiosum illud dilationis moratoria benefi-
cium est indulgendum. Nam ubi eadem ratio, ibi idem jus: Et
æqui-

æquitas in pari causa paria jura desiderat. *l. illud quæsitum. 32. ff. ad
L. Aquil. c. un. 2. Feud. 54.*

VII.

Sanè Bancofallitos illos & decoctores, qui luxuriâ perditî,
delicatè semper ac molliter vivendo, aliisq; modis in fraude m-
Creditorum delinquendo, deditâ quasi operâ, in angustiam rei fa-
miliaris a d ducuntur, tantum abest, ut princeps sui beneficii faciat,
ut eos potius ad carceres ablegandos, *Constit. Elector. August. 22.
p. 2. & dignos pœnâ illâ constituat, quæ sancitur in Ordin. polit.
August. de anno 1548. tit. von verborbenen Kauffleuten s. So setzen
ordnen und wollen Wir ic, vid. Guil. Anton. in tract. de rescript. mo-
rat. tit. 7. concl. 23.* Nisi forsan creditores ipsi quasi re suâ abutan-
tur & ultrò ejusmodi protervis fortunarum suarum alienarumq;
conturbatoribus (ita appellantur in *l. cuicumq; 5. §. idem Labeo ait.
9. ff. de Inst. ait.*) inducias moratorias indulgeant. Quo casu Gram-
maticaliter indubium est, quin dignus & indignus simpliciter ab-
lativum adfiscant, & improbi æquè ac miserabiles, gratiofo isto
gaudere beneficio soleant: præsertim si istiusmodi concessionis
privatæ confirmatio à competente magistratu fuerit impetrata
secundum *l. cum solito. C. qui bon. ced. poss.*

VIII.

Quod si enim cuilibet, cùm suæ rei moderator & arbiter sit,
*l. in rem mandata. 21. C. de mandat. l. nemo exterius. 9. C. de Jud. & Cæ-
lic. planè juri suo resignare liceat. l. si quis. 51. C. de Episc. & cleric. l.
si quis. 29. C. de pact. & subindè creditores de jure suo pro lubitu re-
mittere atq; adedò quoscunq; debitores facultatibus everfos por-
tione aliquâ donare queant, ex *l. juris gentium. 7. §. fin. cum l. seq. ff.
de pact.* Quidni magis inducias & dilationes ad solvendum con-
cedere sustineant? *arg. c. cui licet quod plus est. 53. de R. 7. in 6. l. non
debet. 21. l. qui potest. 26. ff. eod.* cùm præsertim in Creditorum æquè
ac debitorum commodum & utilitatem Induciæ hæ fuerint ap-
probata ab Imp. Justiniano in *d. l. cum solito more. fin. C. qui bon.
ced. poss.* quò scilicet debitores depauperati ad frugem interim re-
dire resq; suas locupletare, eoq; melius postea solvere & Cre-
ditores suum consequi valeant. *Carpz. Aysl. debit. posit. 63. num.
66. c. 4.**

IX. Hic

Hic non incommodè quaesitum est, utrum minor creditorum pars parti majori inducias moratorias debitoribus indulgenti, nolens volens obstringatur consentire? Et nos quoq; affirmativam exosculamur: non obstantibus regulis illis communibus in *e. quod omnes. 29. X. de R. J. in 6. §. l. receptum est. ult. ff. commun. praed.* Eam siquidem, praeter humanitatis rationem, qua merito praefenda. *l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss. l. semper in dubiis. 56. ff. de R. J. necessitas ipsa efflagitat, ne videlicet pauciores in detestatione dilationis pertinaciores & sibi pariter ac reliquis subitâ festinatione atq; executione rigorosâ praedjudicent, Carpz. alleg. Aysl. debitor. pos. 63. Quin imò leges sat manifestæ ac evidentes, utpote *l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss. l. Jurisgentium. 7. §. pen. §. ult. l. majorem. 8. l. si plures. 9. §. l. rescriptum. 10. de pact.* illam ipsam confirmant, ut vel hac ratione, si major creditorum pars inducias debitori concesserit, easdem omnium sententiis approbatas censeamus *ex l. quod major pars. 19. ad municipal. l. diem proferre. 27. §. si plures. 3. ff. de recept. arbitr. l. aliud est. 160. §. refertur. 1. ff. de R. J.**

X.

Cæterùm isthæc votorum pluralitas non simpliciter ex numero Creditorum, secundum arithmetica æqualitatem, sed magis servata Geometrica proportione ex cumulo debiti quantitatève æstimanda est. *d. l. cum solito. ult. C. qui bon. ced. poss. l. majorem. 8. l. si plures. 9. §. cumulum debiti. 1. ff. de pact. l. si plures. 14. ff. de pos. ubi Dd. communiter.* usq; ad eò, ut si uni creditorum plus, quàm aliis omnibus debeatur, omnibus in unum coadunatis & debitis eorum computatis, potior illius habeatur ratio, atq; ipse alios antecellat. *l. majorem. 8. ff. de pact. l. cum bona. 16. ff. de reb. autor. jud. poss. d. l. si plures. 14. ff. de pos.* Si verò plures sint creditores, ex diversis autem quantitatibus, etiam tunc amplior debiti cumulus minori summa præferatur, sive par, sive discrepans numerus sit creditorum *in d. l. cum solito. ult. C. qui bon. ced. poss.* Quamvis deniq; si quidem par quantitas debiti, discrepans verò creditorum inveniatur numerus, amplior istorum pars itidem obtineat, & quod pluribus placet, hoc statui ab Imp. jubeatur *in ead. l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss. l. diem proferre. 27. §. si plures. 3. ff. de recept. arbitr. §. similibz aliis.*

XI. Ac

XI.

Ac nequicquam illos infirmulamus iniquitatis, qui vel hypothecarios ex plurium chirographariorum pactione ac indultu existimant obstringendos, per sanctionem Justinianeam *in precit. l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss.* Ea enim præterquam quod clara & perspicua est, præterea eodem humanitatis nititur fundamento. Siquidem hic neutiquam agitur de præjudicio intrinseco in summa debiti auferenda & remittenda, sed solutio ejus & exactio, salvo jure hypothecariorum, ut & reliquorum omnium, ad certum duntaxat tempus suspenditur *l. quoties. 2. C. de precib. Imp. offer.* quo elapso, si non fuerit satisfactum, illi ipsi in priorem statum restituuntur, ac tandem vigore hypothecarum suarum, cunctis chirographariis præferuntur. Itaq; semper majori creditorum parti conventionalium induciarum concessio jure merito competit & reliqui, etiam inviti, eandem approbare tenentur, *juxta d. l. cum solito more. fin. C. qui bon. ced. poss. Carpz. J. F. R. S. p. 2. Const. 22. def. 29. n. 10.* idq; præsertim, si nullam majoris partis sententia contineat iniquitatem. Sed hæc in transitu ac parenthesi.

XII.

Deinde repelluntur à beneficio moratorio illi, qui vel ei expressè in instrumento obligatorio renunciavere, *Cod. Fabr. lib. 1. tit. 9. def. 20. n. 14.* quando quidem omnes licentiam habent his, quæ pro se introducta sunt, renunciare, *l. si quis 51. C. de Episc. & Cleric. l. si quis 29. C. de pact.* Nec semel repudiatum redintegrari potest *l. cum quidam. fin. C. de Condit. insert. l. Papinianus 20. & seq. ff. de minor.* Sed quæ principio sunt voluntatis, ex post facto fiunt necessitatis, *l. si mandavero. 22. §. si ut autem liberum 11. ff. mandat. §. mandatum. 11. §. eod. ex quâ se tueri & juvare minime conceditur. §. item tria. 5. §. de ex cusat. tutor.* Vel debitum juramento firma-verunt, cui actui, si vel maximè dubium occurrat, princeps rescripto suo nunquam præsumitur derogare. *c. constitutus. 10. X. de rescript. Menoch. de arbitr. jud. quest. cas. 203. n. 14.* atq; alias remittentibus jus suum cum juramento regressum denegari certum est. *ex c. cum contingat. 28. in fin. X. de jurejur.* Quæ quidem utrobiq; hætenus tantum procedunt, nisi in dispositione principis vel de renunciatione, vel de clausula illa generali: juramento

mento non obstante, &c. mentio expressè moveatur. *Andr. Knich. de sax. non provoc. jur. c. 5. n. 514.* Quo nomine impetran-
tes ab exactione creditorum tuti meritò redduntur, vel saltem
molestari nequeunt. *Quemadmodum enim juramentum con-*
tractui propterea adjicitur, ut arctius debitor devinciatur, ideoq;
vinculum hoc ad obligationis effectum solummodo differendum
nihil conducat: Ita differens non videtur transgressor, c. non est
voti 5. X. de vot. arg. l. indubitati. fin. C. de non num. pec. l. cum solito.
ult. C. qui bon. ced. posf. & semper principis dispositioni ac relaxa-
tioni juramentum subjicitur. arg. l. Imperatoris. 38. pr. ff. ad muni-
cip. l. qui jurato. ult. ff. qui satisd. cog. Reinkingk de R. S. & E. lib. 3.
class. i. c. 10. n. 55. seqq. Constit. Elect. p. 2. const. 36.

XIII.

Quid si debitor ab initio debitum inficietur, postea verò
convictus chirographo suo, aliisq; probationibus luculentissimis,
idem confiteatur? Et isti tanquam indigno beneficium hoc re-
cè asseverabimus denegandum *ex l. si dubitet. 10. §. ita demum. 1. ff.*
de fidejuss. siquidem legibus nostris mendacia severè prohibentur,
mendacesq; odiosum genus hominum, frustra legis aut princi-
pis auctoritatem implorant *l. de arate 11. §. 3. ibi: non enim debuit*
mentiri ff. de Interrog. in jur. l. Papinianus 8. §. meminisse. 14. ff. de in-
off. testam. Quod equidem de inficiatoribus tantum malitiosis &
impudentibus intelligimus, qui fraudulentè, sub spe liberatio-
nis, debitum sunt inficiati, *per l. si dubitet. 10. §. 1. de fidejuss.* cum
secus sit, si fortè vel ex ignorantia verisimili ancipitivè mente o-
blivio debiti abs debitore prætenfa fuerit. *l. manifestissimi. fin. §. sine*
autem nescius. 2. C. de furt. & serv. eor. §. quæ de fallone. 16. §. de oblig.
quæ ex delict. nasc. quæ, si doli expers sit, omninò à pœna negatio-
nis excusat. l. qui in alterius. 42. l. qui sine dolo 63. l. non potest impro-
bis. 99. d. R. f. vel etiam in judicio negatum, protestando cum
clausula ista generali: Nego narrata, prout narrantur; Ich bin
der Klage / inmassen sie mit allen ihren Umständen vorbracht / nichte
geständig &c. Guilh. Anton. in tract. de rescript. morat. tit. 7. concl.
25. n. 11. seqq.

XIV.

Minus porrò prædii ex induciis moratoriis conceditur, si
B
causa

causa semel fit in iudicium deducta, & contestata lite, lis adhuc pendeat. Utiq; cum lite pendente nihil planè innovari oporteat. *t. t. ff. Nihil innov. appell. interp. l. nec imperiale. ult. C. si per vim vel al. mod. l. si ve pars. 3. C. de dilat. l. meminerint. 6. C. unde vi. nec ullum unquam privilegium precibus, prætermisâ litis pendentis mentione, concupiscere à principeliceat. l. supplicare. 2. C. ut lit. pend. Nov. 113. cap. 1. vers. quod enim in legum positum est potestate, non egebit aliqua extrinsecus dispositione.* Ut proinde si contra factum fuerit, non immeritò à Creditore litis pendentiæ exceptio objici æquè possit, atq; exceptio rei judicatæ adversus sententiâ judiciali legitime convictum ac condemnatum, per textum satis evidentem in *l. qui licitam. fin. C. ut lit. pend.* Quamvis moribus rescripta sæpius suppressâ veritate impetrentur. Sed certè quasi sub reptitiâ ipso jure refutantur. *l. rescripta. 7. C. de prec. Imp. offer. l. prescriptione. 2. l. et si. 5. seqq. C. si contra jus vel util. publ. l. universa. 7. C. de divers. rescript. idq; optimâ ratione, quoniam plerumq; ita in nonnullis causis in verecundâ petentium inhiatione obstringuntur principes, ut etiam non concedenda tribuant.* in *l. quisquis. 1. C. de per. ban. subl.*

XV.

Nec certè prospicitur moratorio rescripto debitoribus contra Ecclesiam creditricem, aliâve piâ causam; Quippe quibus semper favendum, & summa est ratio, quæ pro religione, cuius etiam commodo publico anteferenda, facit. *l. sunt persona. 43. ff. de relig. & sumpt. fin. Mascard. de probat. vol. 3. concl. 1171. n. 1. neq; vero princeps sub generali rescripto moratorio contra religiosos quicquam rigoris attentasse, eorumq; debitorum exactiorem remoratam voluisse videbitur.* *Mench. de arbit. jud. quæst. lib. 2. cent. 3. cas. 203. n. 20.* maxime quia Christo & pauperibus deberi dicitur, quod debetur piæ causæ vel Ecclesiæ.

XVI.

Quod idem de pupillis, minoribus, viduis & similibus aliis personis miserabilibus asserendum cum *Mench. præcit. loc.* quia Ecclesia vel piâ causa, pupillus & minor inter se æquiparantur, patriq; passu, quo ad indulta privilegia, ambulant. *c. l. de in integr. restit. Glos. in l. Respublica. 4. vers. sic & in Ecclesia & C. quib. ex caus. maj.*

maj. Cod. Fabr. libr. 1. tit. 9. Def. 20. n. 10. Ac alias usquequaq; personis istis tūm jura divina. *Exod. 22. v. 22. Esa. 1. v. 23. Jer. 5. v. 28.* tūm Jura humana. *l. hoc edictum. 1. ff. de minor. l. nam est. 10. ff. de acquir. vel omit. hered. l. si contra. un. C. quand. Imp. int. pup. vel vid. vel al. mis. pers. cogn. abundē subveniunt, ideoq; semper in rescriptis principum expressis verbis inter alia excipiuntur, doch die armen Witben und Waisen ausgenommen re. idq; propter unam eandemq; rationem, puta infirmitatem sexus & conditionem vitæ benè miserabilem. Quare, cūm & Principi omnium maximè conveniat, ejusmodi miserabiles personas *per c. ex parte. 15. de for. compet. Trentl. vol. 1. d. 3. th. 10. lib. 6. contra omnem injuriam & molestiam protegere c. Regum. & c. administratores. 23. quest. 5.* ex inde quoq; moratoria generalia ex verisimili ipsi mente non esse ad id genus hominum, quantumvis divitum, extendenda, indubitatum est. *Cod. Fabr. libr. 1. tit. 9. def. 20. n. 10.**

XVII.

Huc etiam referuntur alimentorum ac dotis debita, utpote quæ favorabilibus & piis causis proximè accedunt. *l. cum omnes. 32. §. mulier. 2. ff. de Condict. indeb. l. Mela. 14. §. 1. ibi. pietatis intuitu. ff. de alim. vel cib. leg. Nov. 131. c. interdicimus. 13. ibi. egentium pabula & alias piās causas.* Imò istorum causæ cum utilitate publica conjunctæ sunt, ideoq; eas semper & ubiq; præcipuas esse convenit. *l. dotium causa. 1. ff. solut. matr. l. in ambiguis. 70. ff. de Jure dot. l. generaliter. fin. C. ad SCr. Vellej. nec ullo modo moram sive retentionem patiuntur. l. rem in presenti. un. §. 5. C. de R. U. A. arg. l. eadem ratione. 2. ff. de fer. l. qui pro tribunali. 2. ff. de re jud.*

XVIII.

Id quod porrò de causa studiorum vel maximè asserendum est, quia pariliter favorem atq; utilitatem publicam haud parum concernit. *Auth. Habita. C. ne sil. pro patr. §. summa itaq; ope. fin. 7. in proem. contra quam rescripta vel privilegia vim æquè nullam obtinere debent. l. nec damnosa 3. §. l. rescripta. 7. C. de precib. Imp. offer. l. omnes. ult. C. si contra jus vel util. publ. cum præsertim, quæ communiter omnibus profunt, his quæ specialiter quibusdam utilia sunt, jure merito præponantur, *Auth. Res quæ subjacent. C. commum. de legat. l. utilitas publica. 4. C. de primipal.**

cipal. ac ceteroquin illa ipsa studia, alimentorum, dotis, piarumque causarum atq; aliis similibus prerogativis & privilegiis perfruuntur *l. si invito. 1. C. de infant. expos. l. qui filium. 4. ff. ubi pupill. educ. deb. l. eum plures. 12. §. cum tutor. 3. ff. de admin. tutor. Auth. Habita. in verb. hoc nostrae pietatis officium. C. ne fil. pro patr. ut nullo modo inducias quinquennales morari vel saltem sub generali rescripto contineri possint ac debeant. Guil. Anton. tract. de rescript. morat. tit. 7. concl. 42.*

XIX.

Neq; damno induciae nostra cedunt opificibus, aliisve mercenariis vel operariis creditoribus, quibus ab labore persona debitor est obligatus, quiq; operis manualibus & quotidiano sudore se suosq; sustentare necesse habent. *Dan. Moller. lib. 4. semestr. 6. n. 2. Carpz. asyl. debit. pos. 62. n. 54.* maximè cum jura non tantum divina, *Deut. 24. v. 14. Malach. 3. v. 5. Matth. 10. v. 10. 1. Tim. 5. v. 18.* sed & profana. *c. quoniam. 12. q. 88. c. non sane. 14. q. 5. c. quicumq;. 12. q. 2. c. cum secundum. 16. X. de prebend.* istiusmodi personis operarum praestitarum mercedem sine retardatione jubeant solvendam. Quò cum primis pertinent mercedes famulorum, fervorum, ancillarum & id genus aliorum, quae debita adeò insigni gaudent privilegio, de Jure nostro Saxonico, ut & ceteris omnibus, quantumvis privilegiatis creditoribus praferantur, *Sandrecht lib. 1. art. 22. vers. von dem Erbe ic. Const. Elect. p. 1. Const. 28. in pr. & ibi Carpz. def. 24.*

XX.

Idem statuendum de aequè pauperiore, quam est ipse debitor, cui concessa sunt induciae. Quae utiq; in eos saltem creditores exercentur, qui onus morae ferre sustinent, quod creditores aequè miseri vel etiam pauperiores omninò nequeunt. Nec enim princeps iniquiorem alteri inferre conditionem atq; in ipsius rerum ac vitae dispendium debitori dilationem indulgere praesumitur. Interea tamen pauperiorem qui se dicit vel aequè pauperem, probare illud tenetur. *l. ei in cambit. 2. ff. de probat. Quis autem in Jure nostro dicatur pauper, non solum. ex l. nonnulli. 10. ff. de accusat. & inscript. §. sed nostra. 3. §. de success. libert. & Wehner. Pract. observat. lit. A. verb. Armuth / pr. satis perspicitur, sed*

fed secundum veriore[m] Dd. opinionem arbitrio Indicis com-
mittendum est.

XXI.

Præterea non conceduntur Induciæ moratoriæ ad cohi-
bendam commodati, depositi vel pignoris repetitionem, si cum-
primis usus, in quem res commodata est, expletus, ac omnis pec-
cunia debita exsoluta vel aliàs eo nomine satisfactum fuerit. *l. in
commodato. 17. §. sicut autem 3. ff. de pos. l. si rem. 9. §. omnis. 3. ff. de
pign. act.* Namq; domino rem suam reposcenti nullo prætextu
ea denegari potest. Ac tantum abest, ut quis ullo jure aliena re-
tinere queat, ut potius rem pecuniamve ita commodatam sive
co[n]creditam in continenti sine ulla dilatione seu aliquo obstaculo,
quàm celerimè compellatur restituere. *l. si quis. 11. C. de pos.
l. depositum. 1. §. 22. §. 45. l. Lucius. 24. ff. eod. ne scilicet cum alteri-
us detrimento & injuria locupletetur. l. jure natura. 206. de R. J.
c. locupletari. 48. eod. in 6.*

XXII.

Patili ratione ab induciis moratoriis excipitur causa loca-
tionis, sive de mercede, censu, pensione, sive de restitutione
quærat. Præterquam enim, quod locatores ut plurimum ex
redactione pensionum alimenta sibi comparant, *referente Jacob.
Cujac. in Novell. Justin. 88. in med.* alimentorum verò causa maxi-
mè favorabilis est. *ex aph. sup. 17.* ut etiam petitioni eorum opponi
compensatio nequeat, *l. non utiq;. 2. §. 4. ff. de adm. rer. ad civit.
pert.* præterea certis pœnis subjicitur pensionum retardator, si in
causa fuerit, ne inquilinus pensionem justo tempore solverit,
Aurb. sed jam cautum est. in fin. C. de pos. Nov. 88. c. 2. atq; itaq; ini-
quum foret, si pro pœna reportaret beneficium. Ad hæc res
quoq; locatas præterlapso conductionis tempore confestim o-
portet restitui, adeò, ut earundem restitutionem conductor ne
quidem per exceptionem proprii dominii vel aliam, nedum præ-
scriptionis moratoriæ, protelare sustineat. *l. si quis conductionis. 25.
C. §. l. videamus. 11. §. 3. ff. de locat. cond. Cod. Fabr. lib. 4. tit. 41. def.
20. Guilh. Anton. Frenndeb. tr. de rescript. morat. tit. 7. concl. 43.*

XXIII.

Itidem induciarum concessioni locus non est in debitis fiscalibus. *l. damnosa fisco. 3. C. de prec. Imp. offer. l. omnes. 6. C. si contra jus vel util. publ.* Quippe publica privatis semper sunt anteferenda, secundum jura vulg. & Reip. vel maximè necessarium est atq; utile, ut debita fiscalia, quæ res quasi propriæ principis privataq; sunt reputandæ, quàm celerrimè exigantur, *Nov. 17. c. 7. §. 1. l. utilitas 3. C. de primipil.* Quin imò rescriptum quoecunq; modo præjudiciale fisco, ceu subreptitium, ideoq; invalidum, concedi minimè debet *l. nec damnosa fisco. 3. ibiq; Dd. C. de precib. Imp. offer.* Quod omninò certum est, nisi princeps, speciali Clementiâ motus, ultrò filci sui remittat privilegium & unâ cum creditoribus cæteris pinguiorem debitoris expectet fortunam. *l. in fraudem fisci. 45. §. fiscalibus. 10. ff. de Jure Fisci. Christoph. Besold. in thes. pract. lit. Q. n. 2. verb. Quinquennell. vers. nec ad debita fiscalia. in fin.*

XXIV.

Ac tandem cessant moratorix dilationes five induciæ in debito ex causâ delicti. *l. Eum. 6. ff. quod cum eo, qui in alien. pot. l. si rerum. 52. ff. de re jud. Matth. Berl. p. 2. Decis. 235. numer. 32.* Namq; princeps neutiquam præsumitur illud in rescripto suo comprehendere *arg. l. quicumq;. 1. C. ubi senat. vel Clariss. l. auxilium. 37. §. 1. ff. de minor. cum aliàs dolus in remissione generali haud veniat ex l. Aurelio. 20. §. 1. in fin. l. non solum. 8. §. 6. ff. de liberat. leg. neminiq; dolus patrocinari nec quis ex dolo suo conditionem meliorem facere debeat *l. si duo. 5. ff. si quis caut. in jud. sist. l. non fraudantur. 134. §. 1. ff. de R. J.* Illud enim Juri non est conveniens, ut quis ex eo commodum ferat, quod meretur pœnam. *l. ita demum. 31. ff. de recept. arbitr.* Hinc malitiosis hominibus minimè indulgendum est. Sed omni privilegio cessante, consuetæ legum pœnæ sunt irrogandæ *l. in fundo. 38. ff. de R. V. l. quotiens. 1. §. fin. ff. de pœn. Auth. quæ in provincia. C. ubi de crim. ag.**

XXV.

Diximus autem superius, inducias ad certum tempus concedi, intra quod facultas exigendi five petitio Creditoribus, auctori-

tonitate principali sistitur & retardatur. 1. quoties. 2. & ibi gloss. C. de prec. Imp. offer. l. cum solito ult. C. qui bon. ced. poss. Speidel. Notab. Jurid. Histor. Polit. lit. Q. num. 1. verb. Quinquennell. Anstands Brieff vers. ac licet &c. Estq; illud vel annale, biennale, triennale, quadriennale vel quinquennale; de quo postremo saltem nobis impraesentiarum sermo est, cum isto tempore circumscriptæ induciæ ut plurimum à principe impetrentur. Quare etiam vulgatissima appellatione Quinquennales appellitant, Germanicè Quinquennell / Reformation guter Policen zu Augspurg de anno 1548. sub rubr. Von verdorbenen Kauffleutē / s. un nach dem sie 2c. Policen Ordn. zu Franckf. de anno 1577. tit. 23. von verdorbenen Kauffl. 2c. s. Wenn auch solche 2c. quò etiam alludit, der jungen Frösche Vorsinger und Calmeuser im alten Masehwig / Autor des Froschmeußlers, p. 2. c. 14. sub vers. So gehets partiten ibi: ein Schugbrieff mit der Quinquennell 2c. quia communiter & omnium frequentissimè ad quinq; annos tantum, nec amplius, indulgentur l. cum solito. fin. C. qui bon. ced. poss. Limn. de Jure publ. Rom. Imp. tom. 1. lib. 4. c. 8. n. 331. Et verò in longius tempus concessæ usq; adeò non valent, ut nec pro quinquennio ipso, absque gravissimo partis præjudicio, defendi possint d. l. cum solito. ult. C. qui bon. ced. poss. l. cum hi. 8. §. si prætor. 17. ff. de transact. l. certa forma. 4. C. de Jure Fisci.

XXVI.

Verùm enim verò induciæ hæ quinquennales nunquam conceduntur, nisi à parte debitorum summa subfuerit difficultas, solutionisq; faciendæ impossibilitas, Paul. Matth. VVeyher. in pract. observ. lit. A. verb. Anstand in pr. præterea illi ipsi paupertatem extremam & qua ex causa infortunii haud solvendo fuerint facti, probaverint Gloss. in l. si verò. 5. §. qui pro rei qualitate. 1. ibi. si dubiter. ff. qui satisd. cog. c. eamte. 7. X. de rescript. atq; adeò istius rei testimonium ab ordinario Magistratu attulerint, Wann die debitores glaubliche Urkunden oder Schein von ihrer Obrigkeit fürbringen / daß sie aus unversehnen zugestandenen Unfällen ihre Leib und Güther verdorben / und auffgestanden seyn 2c. Reform. polit. August. de Anno 1548. & Francofurt. de Anno 1577. sub tit. Von verdorbenen Kauffleuten. Cod. Fabr. d. lib. 1. c. tit. 9. def. 20. n. 2. Utiq; cum relata in supplicato omnium maximè veritate niti oporteat per l. universa. 7. C. de divers. rescript. ne alias induciales literæ, suppresæ

presā veritate impetratā, tanquam subreptitiā & ipso jure nullā atq; irritā veniant pronuntiandā, *l. rescripta. 7. C. de precib. Imp. offer. l. prescriptione. 2. ibi. sive in tacendi fraude. l. etsi. 5. & l. omnes. 6. C. si contra jus vel util. publ.*

XXVII.

Quin deniq; Induciā nostrā non aliter vim obtinent, quā si fidejussio idonea, si à Creditoribus petita fuerit, pro solutione post elapsū tempus faciendā præbeat. *l. universa. 4. ibi. nisi fidejussio idonea. C. de prec. Imp. offer. l. si debitori. 21. ff. de judic. l. prætorie. 7. ff. de prætor. stip. Anton. Perez. Prælect. in lib. 1. C. tit. 19. n. 6. lit. M. idq; idē, ne forte debitor eā bona, quæ pendentibus induciis salva adhuc habet, prodigaliter consumat, aut cum iisdem aufugiat; & sic creditores debitis suis defraudentur. Anron. Hering. de fidejuss. c. 5. n. 128. Christoph. Besold. in thes. præct. lit. Q. n. 2. verb. Quinquennell. Gail. lib. 2. obs. 46. n. 14. Quod usq; adē verum exilsumatur, uti ne princeps quidem illam ipsam fidejussionis necessitatem remittere debitori posse statuatur; ne forsitā exinde rescriptum ejus creditoribus captiosum injuriosum vè existat, contra *l. cum dedititii. 1. §. sed & 5. C. de lat. lib. toll. l. eos. 1. C. de his qui ven. erat. nēve princeps, juris custos, id quod est iniquum, concedere præsumatur. l. quando. 35. pr. C. de inoff. testam. §. eadem. fin. J. quib. mod. testam. infirm. l. digna vox. 4. C. de LL. l. rescripta. 7. C. de prec. Imp. offer.**

XXVIII.

Neq; verò debitor ad ullam aliam, præter fidejussoriam, Cautionem admittendus est, propter expressa verba in *l. universa. 4. C. de precib. Imp. offer. facit l. prætorie. 7. & l. fidejussor. 2. ff. qui satisd. cog. Nov. 53. c. 2. & 3. §. 2. Nov. 112. c. 2.* Ac tantum abest, ut in cautione juratoria subsistentes, fidejussionem de svecitudine abrogatam credamus, ut maximè illam ipsam à Cæsarea Majestate cum Ordinibus Imperii haud obscure approbatam exilsumemus in *d. Ordin. Polit. Aug. de anno 1548. & Francofurt. de anno 1577. vid. Carpx. asyl. debit. post. 61. n. 35.* Quanquam Dd. cautione fidejussoria planè deficiente, æquipollentem subinde, puta hypothecam & pignora, si super sint, sufficientia, admittunt: cum præsertim finis illiusmodi Cautionis medio isto perinde ob-

de obtineatur, quò obtento nihil sit postea de solennitate sive medio laborandum *arg. l. si in duobus. 10. §. 1. ff. testam. quemadm. aper. l. jubemus. 29. C. de testam. l. Gallus. 29. §. si ejus. 7. ff. de liber. & posthum.*

XXIX.

Cæterùm effectus hujus beneficii omnium est amplissimus. Eò enim impetrato debitor exceptionem nanciscitur, quã oppositã, durante dilationis tempore, omnem omninò adversus se exigendi molestandiq; facultatem creditoribus præripit atq; executionem insuper suspendit, ut liberè interea temporis suã ipsius fortunæ consulere, deq; debitis postmodum creditoribus satisfacere valeat! *Paul. Matth. Wehner. præct. observ. lit. A. verb. Anders. Brief vers. Effectus der Quinquennell. c.* Et hæc exceptio rectè præscriptio moratoria dicitur. Constantino *in l. quoridescripto. 2. de prec. Imp. offer.* atq; usq; ad eò est privilegiata, ut neq; etiam rescripto principis sive statuto, quantumvis omnes in genere exceptiones prohibeant, removeantq; illius beneficium auferri queat. *M. Anton. Cuchus in tract. de morat. præscript. n. 286.* quoniam privilegia in Corpore Juris clausa (quale etiam nostrum esse perhibetur privilegium) per generalem dispositionem non tolluntur, nisi specialis saltem adhibeatur de rogatio. *Schickard. in Log. Jurid. loc. 1. reg. 3. num. 33. Coler. de procesf. Execut. pag. 2. cap. 3. num. 163.*

XXX.

Non solum sortis, sed & usurarum ex conventionione stipulatuq; debitarum exactio, durantibus induciis, inhibetur; utiq; cum dilatio super sorte, tanquam principali concessa, facta quoq; ac indulta super usuris, tanquam debito accessorio, videatur, si quidem accessorium sequitur naturam & conditionem sui principalis. *l. solvitur. 5. §. si paciscatur. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypoth. solv. c. accessorium. 42. de R. J. in. 6.* Quod tamen in tantum minime est extendendum, ut cursum usurarum, intermedio dilationis tempore, planè impeditum, ac debitorem ab illarum per solutione liberatum ex istimemus. Namq; debitor principaliter nullam sive sortis sive accessionis ablationem, sed ipso literali moratorii sensu ad stipulante, meram tantum modo petit dilatio

orig

C

latio

lationem, de cuius natura saltem actio differtur, neququam ve-
rò pristina obligatio commutatur. *Matth. Coler. de procesf. Exe-
cut. p. 1. c. 10. n. 303. Hering. de fidejuss. c. 20. §. 12.* Quin imò prin-
ceps non vult neq; præsumitur velle totius negotii substantiam ex
haurire *juxta l. quoties. 2. C. de precib. Imp. offer. adeoq; sic planè*
jus alteri quæsitum adimere aut beneficium unilucrosum, alteri
verò injuriosum concedere. l. Prætor ait. 2. §. 11. §. 16. ff. ne quid in
loc. publ. l. Paulus notat. 8. ff. de prætor. stip. Id quod certè eveni-
ret, si cumprimis jus ex conventionione ac stipulatu quæsitum cre-
ditoribus auferretur, atq; ita debitor cum illorum jactura & dam-
no contra naturam locupletior fieret. *l. nam hoc natura. 14. ff. de*
Condict. indeb. l. jure natura. 226. ff. de R. J. cum tamen induciæ
saltem in eum finem indulgeantur, ne damno debitor afficiatur,
sed ut detrimentum passo aliquo modo subveniatur. Cod. Fabr.
libr. 1. tit. 9. def. 8. Guilh. Anton. tract. de rescript. morat. tit. 9.
concluf. 43.

XXXI.

Interesse tamen neququam differtur, sed eo ipso tempore,
quo induciæ à principe concessæ, omninò committi impeditur,
secundum Molin. in tract. de usur. n. 624. vers. quibus non obstanti-
bns &c. cum inprimis mora, quæ basis est & fundamentum inte-
resse, pendente rescripto induciali planè cesset, aliàs etiam expe-
diti sit juris, quod interesse lucri vel damni non nisi ex mora præ-
standum veniat. perl. lecta. 40. §. sed cum sortis petitio dilata sit. 2.
ff. de reb. cred. l. in hac actione. 3. in fin. ff. de Condict. tritic.

XXXII.

Impediunt autem induciæ moratoriæ præscriptionem idq;
efficiunt, ne ea currat adversus Creditores atq; ipsos omni debi-
to defraudet, si maximè debitor forte per 25. annos illis haud sa-
tisfecerit & postmodum impetratis quinquennialibus induciis,
30. anni fuerint elapsi, *per textum luculentissimum in l. cum solito.*
fin. C. qui bon. ced. poss. ibi in fin. nullo præjudicio creditorum cuiquam
ex quinquenni dilatione circa temporalem præscriptionem generando.
Neq; enim induciæ hæ conceduntur, ut debitor aliquid cum de-
trimento alterius lucretur, sed ne damno ipse aliquo afficiatur.
Carol. Molin. in tr. de usur. q. 82. n. 624. nec etiam currit, præscri-
ptio

Hinc mora nec fuerit; citò præmia grata fe-
quentur;
Auguror, augurium pondus habere velit.

Quirinus Schacher / D.

& Confil. Elect. Sax. ab
Appellat. &c.

Debitor *Eunomia vix es censendus egenus,*
Debita dum solvis promptus utraq; manu.
Credere sic poterit posthac majora talenta
Ista TIBI, quondam Clarus ut inde spes!

PRÆSES;

Explicatio ad Nomen Wolffii alludentis Em-
blematis de Romulo & Remo enutritis
à lupâ.

Ubera lacte tument, fugentibus, ecce, gemellis
Dependent avidis officiosa labris.
Immemor est lupus ipse sui, qui non suus infans
Sunt, fovet: ac nutrit quos lacerare solet.
Fallor? an hoc potiùs sub schemate ludit imago
Justitiæ? meritò larga cuiq; suo est.
Devorat in mala reclines, morsuq; coërcet:
Ubere sed fugunt divite jura Pii.

Integerrimi & propensi affectus testandi causâ
scrib.

Johannes Henricus Ritter / Public.

Cæsar. nec non supremæ Curia Elector. ac
Ducal. Lipsiens. juratus Notarius.

Sinff

Fünff Jahre seynd/ so einen Kauffmann schüßen/
Der nicht sein Gut hat schändlich durchgebracht;
Den Krieges-Noth und Schiffbruch arm gemacht;
Der kan sich wohl auff diesen Pfeiler stützen.
So lange kan kein Gläubiger nicht treiben
Die Schulden ein; Des Richters Hülffe liegt;
Bis endlich das sechste Jahr sich fügt;
Sonst muß die Frist des Andern Rudolphs bleiben.
Fünff Jahre zwar hat Themis auch gegönnet
Der Jugend/ die der Römer Rechte liebt;
Und denen sich mit gangen Fleiß ergiebt;
Bis Sie Sie dann erst ihre Schuldner nennet.
Wein werther Freund/ Er wartet nicht der Jahre/
Er zahlt schon Austraen seine Schuld;
Er sucht bey Jhr nicht länger umb Geduld.
Drumb wünsch ich daß Er ihren Preis erfahre.

Zu freundlicher Dienst-Bezeu-
gung schriebs

Tobias Heidenreich/

J. U. Cand.

Quid valeant humeri, tentas, quid ferre reculent,
Rectè sic Musis Consulis Ipse tuis.
Macte animo WOLFI! PATRONI optatio MAGNI
Sic eris & PATRIÆ, sic tibi læta fluent.

*Ita Domino Auctori
gratulatur*

Petrus Graff/ Cygn. Misn.

F I N I S.

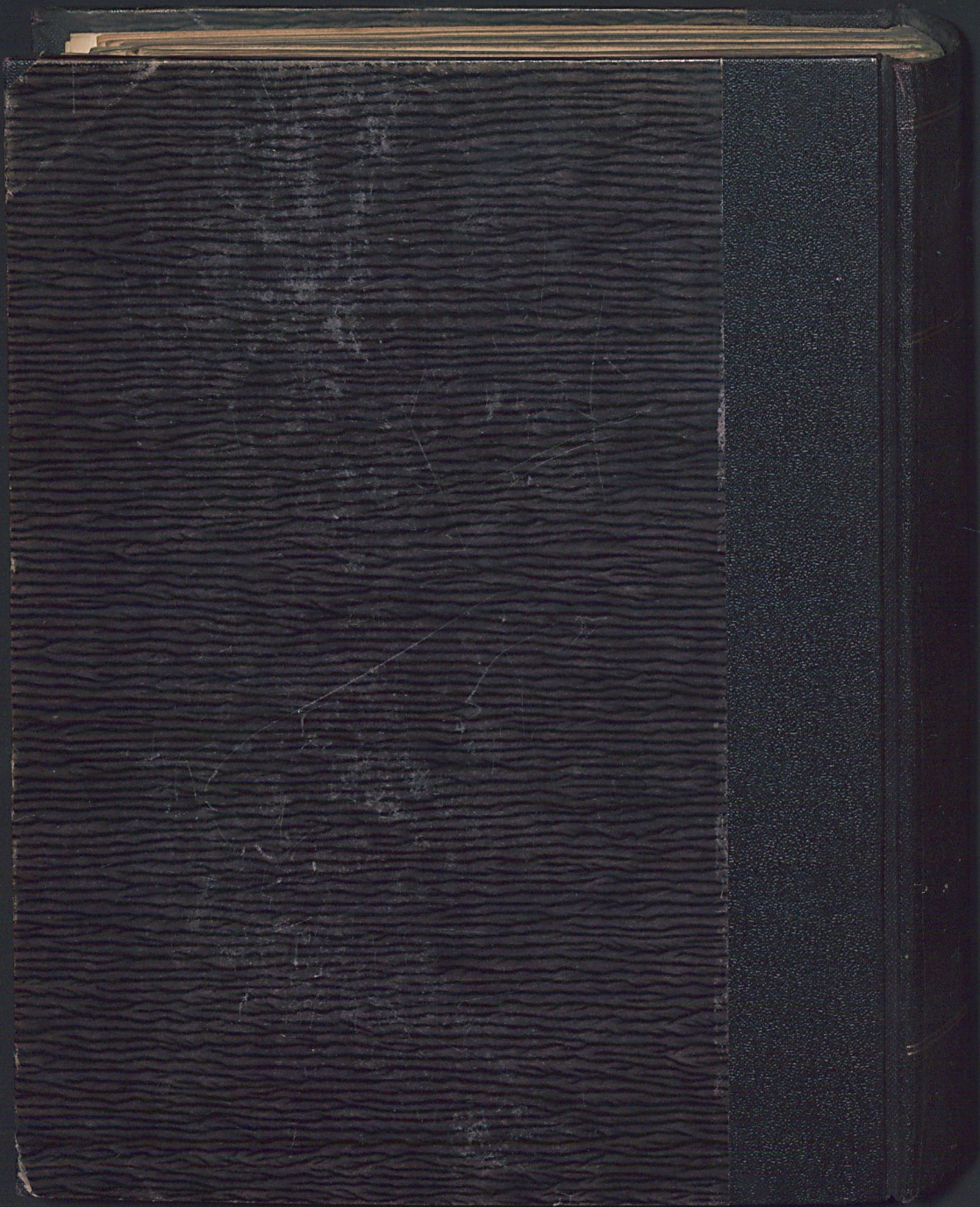

X2615907

VD 17

Inches

Centimetres

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

i Juridici

1669, 1719
29.

12

ICIIS

IS MORA-
IIS,

ntiã Divinã,

orum Facultatis

tate,
esidio

lissimi, Consultissimi

MÆI LEONHAR-

ENDÖRFFERI,

Philurëa celebratissimi, Ca-
mi, Curie supremæ ac Facul-
toris spectatissimi.

c Præceptoris sui

enerandi,
tioni publicæ

bit
ff / PIRNENSIS,

8. Aprilis

Q. C.

anis clō loc LXIX.